

Tonnányi fogás

Az idén a szegedi tagcsoport rendezhette meg a MOSZ Országos Horgászversenyt, amely a hagyományok szerint az Ignéczi József Emlékverseny. Még kora tavasszal vetődött fel a gondolat, hogy kellene csinálni egy horgászatot. Ha már lúd, legyen kövér - miért ne lehetne ez országos szintű megmérettetés?

Országos versenyhez országos víz dukál, így esett a választás a Maty-éri pályára, ami nemhogy országos, de nemzetközi ismertségű versenypálya. Előzetesen megtekintettük a helyszínt, a pálya műszaki vezetője bemutatta a létesítményeket, ismertette a lehetőségeinket, megnéztük a szállást. Már elsőre megtetszett a hely színvonalas körülményeivel, igényes szolgáltatásaival. Kértünk árajánlatot és ebből látható volt, hogy a színvonalas helynek ennek megfelelő árai vannak, illetve az étkeztetés lebonyolítására csak egyetlen vállalkozás jogosult, ami nyilvánvalóan bekorlátozta a lehetőségeinket. Tudtuk, hogy ezzel a tagcsoport egyedül nem bír és a résztvevőket sem szeretnénk extra kiadásokba vinni, ezért beadtuk a pályázatunkat központi támogatásra. A MOSZ költségvetése minden évben biztosít keretet ennek az eseménynek a támogatására, amit el is nyertünk, és ezúton is köszönünk!

Mivel hivatalos, bejelentett horgászverseny szervezésébe fogtunk, segítségül hívtuk a szegedi Herman Ottó Horgászegyesületet. Ez nem ütközött komoly nehézségekbe, hiszen az egyesület alelnöke szakszervezeti tagtársunk, aki lelkesen vetette bele magát a szervezési munkálatokba. A központi támogatásról szóló döntés időpontja kicsit megcsúszott, így sajnos csak a szabadság igények leadására országosan alkalmazott időpont (előző hó 10. napja) után tudtuk meghirdetni a versenyt. E-mail-en és a MOSZ honlapján is közzétettük a felhívásunkat, hogy minél szélesebb körben jusson el a kollégákhoz az információ, hiszen a jelentkezési határidő meglehetősen szűk volt. A verseny időpontja – május 11-12. – már előre le volt fixálva, nem lehetett változtatni rajta, a pályán nem volt más időpontra lehetőség. A jelentkezésre megszabott két és fél hétben 40 csapat jelezte részvételi szándékát. A verseny kezdetéig a csapatok összetétele kis mértékben változott és sajnos Pusztaszabolcs egy bekövetkezett tragédia miatt lemondta részvételét.

Így vártuk a résztvevőket 2022. 05. 11. szép napján a Maty-éri Olimpiai Központ csónaktárolójában a regisztrációra. Érkeztek a csapatok, 11 órától megkezdtük a regisztrációt, pontosítottuk az esetleges változásokat, minden résztvevő megkapta az étkezési és ital jegyeit. Közben Szabó Ferenc kollégám, a verseny szakmai irányítója ismertette a versenyszabályokat és a helyszínhez kapcsolódó egyéb sajátosságokat. (Például, hogy a kajak-kenu versenypályák megjelölésére szolgáló bójasorokat a búvárok a versenypálya közepe felé behúzták kb. 40 m-re, de mivel ezek huzalokkal vannak összekötve nem ildomos ezek közé bedobni, mert a felszerelés elvesztésével járhat. Másik sajátosság, hogy a pálya melletti aszfaltozott út két oldala mentén erősáramú, illetve informatikai kábelek futnak a földben, emiatt nem lehet akárhol sátrat verni méteres cölöpökkel.

A regisztráció után megkezdtük az előzetesen kitűzött horgászhelyek kisorsolását. A résztvevő csapatok jelenlétében betűrendben történt a sorsolás. A versenyszabályzatba érkezési sorrendet írtunk ugyan, de mivel a nagy jövés-menésben senki sem írta fel az érkezési

sorrendet, így a betűrendes sorsolást lehetett megvalósítani. Akadtak, akik cseréltek pályát, mert egymás mellett szerettek volna versenyezni. Ezek az alkuk rendre létrejöttek, nem volt akadálya a kéréseknek. A sorsolást követően elfogyasztottuk az ebédet, ami krumplipaprikás volt savanyú uborkával. A büfé környékén még elidőztek kicsit a kollégák, majd lassanként elindultak a horgászhelyek irányába.

13:50-kor meg lehetett kezdeni a bevetést, majd 14 órától elkezdődött a verseny. A versenyzők két szektorban, mintegy 800 m-es partszakaszt elfoglalva egymás után helyezkedtek el a sorsolásnak megfelelően. A vízről előzetesen már lehetett tudni, hogy sok hal van benne, de ezek nem túl nagyok. Jöttek is a kapások szépen és horogra akadt néhány szép méretes hal is. Én nem vagyok horgász -utoljára gyerekkoromban voltam horgászaton-, de jó volt látni a sporttársak elszántságát, precizitását a cél elérése érdekében. Válogatott trükkökkel próbálták a halakat kapásra bírni és mindemellett vigyáztak, nehogy a bóják közé sikerüljön a dobás. A kifogott zsákmányt időről-időre két mérlegelő csapat számszerűsítette grammnyi pontossággal.

A nyarat megszégyenítő időjárásban a napsugarak ellen valami kellett. Ki-ki a saját ízlésének megfelelően naptejjel, napernyővel, kisebb sátrakkal védekezett, természetesen nem feledkezve meg a megfelelő folyadék bevitelről sem. Jó hangulatú beszélgetésekkel, anekdotázgatásokkal ütötték el a fárasztások közötti időt. Szervezőként sokat beszélgettem, én is kíváncsi voltam, hogy tetszik-e a hely, elégedettek-e az ellátással és természetesen szóba kerültek azok a témák is, amelyek mozdonyvezetőként foglalkoztatnak bennünket. Szervezőtársaim eközben egy MOSZ-os zászló kíséretében megörökítették a csapatokat a vízparton.

A Nyíregyháza 2-es csapat egészen mesterfokra fejlesztette a horgászat beszélgetős oldalát. Furgonjuk hátuljához letelepedve, komoly eszmecserét folytattak az arra járó emberekkel. Veszélyes alakulatnak számítottak, hiszen a vendégszeretetük és a szatmári szilva kettőse komoly kibicsaklást tudott okozni a tárgyilagos szemlélet rovására. Itt volt szerencsém néhány szót váltani egy igazi Szegedivel –Szegedi László személyében– tekintve, hogy jelenleg „Szögedébe” nincs ilyen. Az este közeledtével a parthoz kiszállítva mindenki megkapta a vacsoráját (szalámis szendvics), és aki kért még, repetázhatott is.

Volt lehetőség a pálya bejárata melletti apartmanházban szállás igénylésére, de jellemzően a többség a vízpart közelében pihent. A szúnyogok nem zavarták nagy mértékben a horgászokat sem. Hajnal 3 táján felébredtem és elmentem megnézni a legkitartóbbakat. A versenyzők kb. harmada még ekkor is a botokat vigyázta, míg a többiek az igazak álmát aludták. A reggelit szintén a vízparton lehetett elfogyasztani, főtt virsli volt a hozzá való kísérővel. A versenyt 10 órakor fűjtük le, megkezdődhetett a fogások kiértékelése.

A díjak és ajándékok átadása a nemzetközi versenyeken használatos helyszínen történt, előzetesen felvontuk az országzászlót és a MOSZ lobogóját is. Nyerteseink arra a dobogóra léphettek fel átvenni a díjaikat, ahol a nagy kajak-kenu sztárok ünnepelték győzelmüket. Nem kertelek tovább, lássuk hát az eredményeket:

„A” szektor:

Bronzérem: „3 GY” Szegedről, név szerint: Balogh György, Havasi Gyula, Klatka Gyula

Ezüstérem: Szentes 2. csapata, név szerint: Fodor Ferenc, Boldizsár Ferenc, Kiss Ferenc

Aranyérem: Bátaszéki Alfa csapat, név szerint: Csendes József, Papp András, Péter Zoltán

„B” szektor és egyben az összetett győzelem is az övék:

Bronzérem: Záhony II. csapat, név szerint: Rácz Béla, S. Szabó István, Lippai Dávid

Ezüstérem: „Totyaütők” Szombathelyről, név szerint: Sajtli József, Sárkovics Ottó, Tóth Zoltán

Aranyérem: Püspökladány I. csapata, név szerint: Kiss Ákos, Hegedűs Csaba, Szegi Gábor

Az Ignéczi József Emlékverseny vándorszerleget az idén Szombathelyről Püspökladányba került. Mindkét csapat dobogós helyen végzett, de most a Püspökladányiakra mosolygott a horgászszerecske. A vándorszerleget a dobogón állva adták át egymásnak.

A legnagyobb hal tömege 4810 gramm és a zsákmányt kifogó horgász Kiss Ákos Püspökladány I. csapatból.

Nem lehet panasz a fogások mértékére, hiszen a verseny folyamán összesen 1008 kg halat emeltek ki a vízből, amiket természetesen mérlegelés után ismét visszaengedtek az élőhelyére.

Végezetül, de nem utolsó sorban szeretnék köszönetet mondani segítőtársaimnak, akik nélkül ez az esemény nem jöhetett volna létre: Szabó Ferenc és kedves felesége Szabóné Tóth Erzsébet, Ördög Gábor és Füle Zsolt. Köszönöm a Szegedi Herman Ottó Horgászegyesület részéről Kemény András elnök, Szabó Ferenc alelnök és kedves neje Szabóné Tóth Erzsébet, Szarka Imre és Lévai József kiváló szakmai munkáját - ők mérlegeltek és értékelték az eredményeket.

A verseny alatt és utána is sok pozitív visszajelzést kaptunk. Tetszett a víz a horgászoknak, de megbeszéltük a tagcsoport vezetésében, hogy jövőre nem mi szeretnénk rendezni az országos versenyt tekintve, hogy „Nem kell mindig kaviár”.

Lőköcs Csaba

Szeged tcsv.